

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهزاد مالکی

۱۳ جنوری ۲۰۱۸

مکسیکو در جست و جوی خروج از گرداب بحران اقتصادی!؟

۶

پیوست ها:

۱- ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی و مواضع آنها در آستانه انتخابات ۲۰۰۶

(مقاله منتشر شده در اندیشه و پیکار با استفاده از لوموند ۴ ماه مه ۲۰۰۶ و سایت narconews.co)

۱۲ سال از شروع شورش بومیان مایا در چیپاس مکزیک در اول جنوری ۱۹۹۴ و پایه گذاری ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی می گذرد. در این مدت، این جنبش مراحل چندی را پشت سر گذارده است. از تعرض مسلحانه و جنگ پارتیزانی با نیروهای نظامی و انتظامی مکزیک و تصرف شهر "سن کریستوبال" گرفته تا بستن قرارداد صلح ۱۹۹۶ معروف به قراردادهای "سن آندرسن" که در آن حکومت مکزیک وعده های زیادی برای تحقق خواست های بومیان داد. در سال ۲۰۰۰ در آستانه انتخابات ریاست جمهوری و پایان حکومت ۷۰ ساله "حزب انقلاب نهادی" زاپاتیست ها با سازماندهی یک راهپیمائی طولانی به سمت مکسیکوسیتی و مطالبه اجرای "قرارداد سن آندرسن" گامی جدید در تعرض سیاسی خویش برداشتند. با پاسخ ردی که پارلمان به خواست های آنها داد، زاپاتیست ها به مناطق خویش باز گشته و دوره جدیدی را آغاز کردند که در آن با ادامه مصادره زمین های بزرگ و تقسیم آن بین دهقانان و ایجاد مجتمع های خودمختار و بخشداری های دموکراتیک و اداره این بخشداری ها توسط خود مردم با انتخابات دوره ئی، عملاً دولت خودمختاری را در مناطق تحت کنترل خویش به وجود آورده اند که در اصطلاح به آن "دولت خوب" می گویند، در تقابل با "دولت های بد" حاکمان مکسیکو و حامیان امپریالیست آنها. زاپاتیست ها در این مرحله از فعالیت خویش، با حمله به نولیرالیسم و جهانی شدن سرمایه داری و ارتباط وسیع با آنچه خودشان "جامعه مدنی جهانی" می نامند محبوبیت وسیعی بین روشنفکران و جنبش های چپ جدید و مخالفان نولیرالیسم و جهانی شدن به دست آوردند و الهام بخش فوروم اجتماعی جهانی و اعتراض های سیاتل جنوا، کیک سیتی و غیره گردیدند. اما محدود ماندن مبارزه زاپاتیست ها در حوزه بومیان مکسیکوئی و محاصره آن توسط ارتش دولتی و جدائی شان از سایر جنبش های شهری کارگری و دموکراتیک مکسیکو، به نوعی در سال های اخیر به دور شدن آنها از بطن مبارزات عمومی مکسیکو و

ایزوله شدن آنها منجر گردیده است. شاید به همین دلیل و نیز به علت این که مطالبات آنان از سوی دولت بی پاسخ مانده است، آنها ستراتیژی جدیدشان را طرح کرده اند، که در واقع، پاسخی ست به پویائی مبارزه و دیالکتیک آن. در جون ۲۰۰۵، با اعلام "آماده باش سرخ"، زاپاتیست ها برای مشورت و نظرخواهی روی طرح جدید، همه نیروی خود را به داخل مراکز و جنگل های منطقه نفوذ خویش فراخواندند و اعلام کردند که می خواهند برای قبولاندن خواست های خود به دولت مکزیکو دست به تعرض جدید سیاسی بزنند و ائتلافی وسیع با همه جنبش های چپ سیاسی به وجود آورند. در "ششمین بیانیه از جنگل لاکندونا" و "گردهم آئی" کارزاری دیگر "در جنوری ۲۰۰۶ در شهر سن کریستوبال، مارکوس اعلام کرد:

"جنبش زاپاتیستی باید خود را چپ و ضد سرمایه داری تعریف کند نه سانتریست، نه نیمه سانتریست، نه راست میانه، نه چپ منطقی و قانونی ... بلکه چپ". در این بیانیه اعلام گردید که در مبارزه بومیان، گام برداشتن به پیش تنها در صورتی امکان پذیر است که انسان بومی با کارگر، دهقان، دانشجو، معلم، کارمند، به عبارت دیگر با کارگران شهر و روستا متحد گردد". آنچه ما در مکزیکو می خواهیم انجام دهیم این است که با افراد و سازمان های واقعاً چپ به یک توافق دست یابیم. زیرا فکر می کنیم که در چپ سیاسی ست که ایده مقاومت در برابر جهانی شدن نولیبرالی وجود دارد. هدف این است که کشوری بسازیم که در آن برای همگان عدالت، دموکراسی و آزادی وجود داشته باشد.

نمایندگان زاپاتیست ها به مدت ۶ ماه با همه مخاطرات در سراسر مکزیکو، با بومیان، کارگران، دهقانان و بقیه نیروهای مردمی مذکره خواهند داشت. هدف از این بیانیه ها و برنامه "کارزاری دیگر" توافق با همه نیروهای چپ است که دست رد بر سینه انتخابات رسمی می زنند. هماهنگ کردن مبارزات پراکنده و دست یافتن به برنامه و نیز طرحی برای عملی کردن آن، مضمون کوشش مشترکی ست که "برنامه سراسری مبارزه" نام گرفته است.

از اواخر اپریل تا ۵ شنبه ۴ مه، کاروان زاپاتیست ها پایتخت بزرگ مکزیکو را درنوردید تا با دانشگاهیان، کارمندان، کارگران معادن، کارگران شیشه گری و کارگران لاستیک ساز، روسپیان (کارگران جنسی) و کارگرانی که به بیگاری کشیده می شوند، کارگران صنعتی و پیشه وران و صنعتگران خرد که فروشگاه های بزرگ زنجیره ئی آنها را به ورشکستگی کشانده و نیز تمام آنهایی که از جنوب شرقی مکزیکو، از "تی جوانا" و سایر ولایات و شهرها به پایتخت آمده اند ملاقات نمایند گردهمایی مهمی در میدان تلاتلولوکو به این منظور پیش بینی شده بود. این مکان نمادین، صحنه نبرد دانشجویان و کارگران در دوم اکتوبر ۱۹۶۸ با ارتش دولت "گوستاو دیاز" بوده که در آن بیش از ۴۰۰ نفر کشته و صدها نفر زخمی گردیدند بی آن که مرتکبین این جنایت ها مورد مؤاخذه و مجازات قرار گیرند. در مکزیکوسیتی در روز شنبه ۲۹ اپریل، معاون فرمانده مارکوس به عنوان یک دادستان و مدافع حقوق اجتماعی، در متنی که در واقع، یک "ادعانه" است، از کارگران و رهبران آنها خواست که ریزه خواری سفره سرمایه داران را که رهبران رفرمیست به آنان وعده می دهند فراموش کرده و با ترک این سفره، دور نوینی را آغاز نمایند. در سالون مرکزی سندیکای "یونی رویال"، مارکوس در مقابل بیش از هزار نفر سخنرانی کرد و به سخنان بیش از ۱۰۰ نفر از آنان تک تک گوش فرا داد. در پیاده روها بروشورهای سیاسی و تی شرت ارتش آزادیبخش ملی زاپاتیستی می فروختند و پلاکاردهائی با شعار "رای ندهید، مبارزه کنید و خود را سازمان دهید" به چشم می خورد.

آنها در این باره که چگونه جنبش کارگری را از پائین به سوی نیروئی ضد سرمایه داری متوجه کنند به بحث می پرداختند. در این باره سخنگوی زاپاتیست ها می گفت: "گرچه مبارزه با بازار و کسب حقوق و دستمزد منصفانه اساسی ست، اما این کافی نیست. ما از شما در این میتینگ با کمال احترام می خواهیم که برای جنگ در راه نابودی سرمایه داری و بازستانی آنچه متعلق به خودمان است با ما همراه شوید. این حرفی توخالی نیست که رهبری جنبش آزادیبخش

ملی زاپاتیست ها بیان کرده است. ما از زمان شورش ۱۹۹۴ در عمل، در سرزمین مان به این اقدام دست زده ایم و زمین های اربابان را که مصادره شده به مالکیت جمعی آنهایی که روی آنها کار می کنند در آورده ایم. بومیان شورشی اربابان و مباشران آنها را نه تنها از زمین هایشان، بلکه از همه عرصه های زندگی روزانه شان بیرون رانده اند. بومیان طی ۱۲ سال، بدون دریافت پشتیبانی از دولت، سیستم آموزشی و بهداشتی خودشان را سازمان داده اند. آنها این عمل را تحت نظارت حکومت های محلی خودشان، فارغ از مداخله احزاب سیاسی یا کارمندان مزدور به انجام رسانده اند، امری که ۱۲ سال پیش غیر ممکن می نمود و هنوز هم از نظر مطبوعات تجاری غیرممکن می نماید و بدین دلیل از آن هیچ صحبتی نمی شود."

خوزه لوئی روجاس، دبیر کل سندیکای پارچه بافان "کرتورو" که کارخانه اش از ۹ اپریل در اعتصاب به سر می برد می گوید "نه، من نمی روم رأی بدهم." او همانند دیگر سخنرانان که طی ۸ ساعت پی در پی پشت تریبون رفتند به ناچیز بودن حقوق کارگران، به خودداری اربابان از پرداخت سهم بیمه های اجتماعی و نیز به سرکوب خشن دولتی اعتراض کرد و عملکرد سندیکاهای خود فروخته را که مانع برپائی سندیکاهای مستقل هستند افشاء نمود. یکی از کارگران قدیمی "یونی رویال" با گلوئی فشرده تعریف می کرد که چگونه ۵ مرد مسلح به یکی از اجتماعات آنها حمله کردند. وی نوید از آن که کار ثابتی نیافته و ناگزیر است با قرارداد موقت ۲۸ روزه کار نماید می گفت: "می خواستم شانس خود را برای مهاجرت به امریکا امتحان کنم ولی موفق نشدم از مرز عبور کنم". کارگران کارخانه های انتقالی دم مرزی (ماکیلا دورا) از فشار مستمر بر روی زنان کارگر صحبت می کردند و این که کارفرمایان، آنها را از آبیستن شدن منع می کنند. مارکوس در حالی که به پیپ خود پک می زد و یادداشت بر می داشت به سخن آنها گوش می داد و هنگامی که با آنان صحبت می کرد همان واژگان ساده ای را به کار می برد که در صحبت با بومیان چیاپاس و بومیان کوهستانهای "گرو" و دشت های یوکاتان استفاده می کند. مارکوس در مقام دادستان پائینی ها "ادعاینامه" ای علیه سرمایه داری و رژیم های آن صادر کرد. در سرزمین مکسیکو، جایی که مردم شاهد جنایات سازمان یافته و اجرای فساد انگیز قوانین هستند، جایی که میلیارد ها هر آنچه بخواهند، هر وقت که بخواهند، از هر کس که باشد حتی بیواترین افراد، بی هیچ هراسی از کیفر به دست می آورند. هیچ توهمی نسبت به آنچه "سیستم عدالت" یا "حکومت قانون" نامیده می شود و درست را غلط جلوه می دهد وجود ندارد. او در مقابل هیأت منصفه و قضاتی که همان کارگران شهری بودند از "ادعاینامه اش دفاع کرد" و برای سیستم سرمایه داری "تقاضای مرگ" کرد. سپس حکمی مبتنی بر "سلب مالکیت شخصی بر ابزار تولید" صادر گردید، درست همان طور که بومیان و دهقانان چیاپاس در مقابل زمین های مالکان بزرگ انجام داده بودند. او در ادامه می گوید: "جنبش کارزاری دیگر که زاپاتیست ها اعلام کرده اند وقتی با جنبش کارگران وحدت یابد واقعاً ضد سرمایه داری خواهد بود." مارکوس تا آخر ماه جون، سفر خود را در بین ویرانه هایی که نئولیبرالیسم برجا گذاشته ادامه خواهد داد و بذر امید و خشم و شورش را در آنها خواهد کاشت. باری، دستی که جنبش زاپاتیستی برای اتحاد با جنبش چپ و کارگری مکسیکو دراز کرده اگر پاسخ مثبت بگیرد و از آن به خوبی استقبال شود می تواند در شرایط مطلوب کنونی در امریکای لاتین به نقطه عطفی برای جنبش انقلابی چپ مکسیکو تبدیل شود. چنان که برنامه و ائتلاف نوین اگر به نتیجه برسد گریزگاهی ست از یک سو برای خروج زاپاتیست ها از انزوا و محدودیت منطقه ای و سیاسی و مشارکتشان در ایجاد بدیل قدرت، و از سوی دیگر حیثیت و پشتیبانی بین المللی زاپاتیست ها و تجربه عظیم آنها در بسیج و سازماندهی توده ای و اداره امور، می تواند برای جنبش چپ و کارگری مکسیکو کمک بزرگی باشد در جهت گسست از سبک کارهای سکتاریستی و حرکت به سمت ایجاد یک آلترناتیو انقلابی...

«از نوشتن این مقاله پیوست، ۱۲ سال می گذرد. ما در بالا دیدیم که خواسته های مندرج در بیانیه های «کارزاری دیگر» هنوز تحقق نیافته است. زاپاتیستها تا حدودی به مناطق خویش عقب نشسته اند ولی قدرت خود را از دست نداده اند. نیروهای انقلابی در مکزیکو به رغم عقب نشینی هائی که بر بورژوازی نئولیبرال تحمیل کردند، فرصتهائی را از دست داده اند و ما شاهد پیروزی ابرادور هستیم که توانست با استفاده از این فرصتها، بیشتر نیروهای رفرمیست «چپ» را به گرد یک پلاتفرم جمع نماید.»

یادداشت های پیوست ۱

۱- برای اطلاع از متن کامل این بیانیه رجوع شود به:

<http://www.peykarandesh.org/ezInFarsi/6-Declaracion-1.html>

۲- لوموند دیپلوماتیک در شماره جون ۲۰۰۶ به پاره ای از این نهادهای "مدافع حقوق بشر" و "مدافع دموکراسی و آزادی" اشاره کرده که در اینجا می آوریم:

National Democratic Institute به ریاست مادلن آلبرایت، وزیر خارجه اسبق امریکا

Freedom House به ریاست جیمز ولسی، رئیس سابق سیا

American Enterprise Institute به ریاست جرالد فورد، رئیس جمهوری اسبق امریکا

Open Society Institute به ریاست جرج سورس میلیاردر امریکائی

۴- درست قبل از بازی های المپیک ۱۹۶۸ در مکزیکو، ارتش تظاهرات دانشجویان را در میدان سه فرهنگ در مکزیکو به خون کشید و حدود ۳۰۰ تا ۴۰۰ نفر کشته شدند.

۵- دولت ونزوئلا اعلام کرده است که حکومت "انتخاب شده" ی کالدرون را به رسمیت نمی شناسد.

۶- مقاله خورخه مارتین: میثاق دموکراتیک ملی ابرادر را به عنوان رئیس جمهوری مکزیکو برگزید

پیوست ۲: احزاب و سازمان های سیاسی کنونی مکزیکو

الف) احزاب رسمی

جنبش بازسازی ملی MORENA حزب لویز ابرادر، ناسیونالیست چپ

حزب اقدام ملی PAN راست (سانتر)

حزب انقلابی نهادی PRI راست (سانتر)

حزب انقلاب دموکراتیک PRD شبیه احزاب سوسیال دموکرات رسمی عضو بین الملل سوسیالیست

حزب کار PT حزب توده ای - کارگری پارلمانتاریست

حزب محیط زیست PVEM متحد حزب نهادی انقلابی

جنبش شهروندان MC سوسیال دموکرات

ائتلاف نوین PANAL حزب نزدیک به اتحادیه معلمان

حزب رویارویی اجتماعی PES محافظه کار مذهبی

پیوست ۳: بخش های اصلی نامه مؤرخ ۱۲ جولای ۲۰۱۸ لویز ابرادر به دونالد ترامپ

.... من در درجه اول به شما پیشنهاد می‌کنم تا در جهت پیشرفت حوزه های بنیادینی که ماهیت روابط دوجانبه ما را تشکیل می‌دهند یعنی تجارت، مهاجرت، توسعه و امنیت تلاشی به عمل آورید. البته حوزه های بسیار مهم دیگری وجود دارند اما فکر می‌کنم که یافتن مسیر مشترکی در چهار موضوع فوق بتواند موجب پیشرفت در دیگر روابط دوجانبه گردد. مکزیکو محل استقرار بیشترین امریکائیان در خارج و امریکا محل استقرار بیشترین مکسیکوئی ها در خارج است. من فکر می‌کنم که تفاهمی که در این نامه پیشنهاد می‌کنم باید ما را به رفتار شایسته و محترمانه بین این دو جماعت رهنمون شود.

در زمینه تجارت، فکر می‌کنم که تلاش برای به انجام رساندن مذاکرات مربوط به توافق تجارت آزاد امریکای شمالی - نفتا - NAFTA - اهمیت دارد. به نظر من تداوم عدم اطمینان می‌تواند باعث فروکش کردن سرمایه گذاری در میان مدت و دراز مدت در مکزیکو شود که آشکارا مانع رشد اقتصادی در مکزیکو و تحقق ستراتیژی من در زمینه ایجاد اشتغال و بهبود زندگی مردم خواهد گردید. در این زمینه پیشنهاد می‌کنم مذاکرات با شرکت نمایندگانی از مکزیکو، کانادا و ایالات متحده از سر گرفته شود.

در زمینه مهاجرت هدف اصلی دولت من این خواهد بود که مکسیکوئی ها به خاطر فقر و خشونت مهاجرت نکنند. ما مهاجرت را به امری اختیاری و نه ضروری تبدیل خواهیم کرد. ما خواهیم کوشید که تضمین کنیم مردم کار و رفاه را در موطن خود، با خانواده شان با سنت ها و فرهنگ خودشان پیدا کنند. برای این کار حکومت آینده مکسیکو بالاترین تلاشی را که تاکنون در مکزیکو صورت گرفته به عمل در خواهد آورد.

پروژه ملی نوینی که ما به عمل در خواهیم آورد متضمن طرد فساد، از میان بردن معافیت از مجازات، عمل ریاضت کشانه و تخصیص همه چیز برای تأمین مالی و توسعه کشور خواهد بود. از اول دسمبر امسال [تاریخ انتقال رسمی قدرت به لویز ابرادر] ، ما سرمایه گذاری عمومی [دولتی] بیشتری خواهیم داشت که همچون بذری برای تشویق سرمایه گذاری خصوصی و تخصیص قابل توجه منابع برای تولید، ایجاد اشتغال، فعال کردن مجدد بخش های انرژی و کشاورزی، آموزش و سلامت و نیز تأمین توسعه منطقه ای از جنوب تا شمال [مکزیکو] به کار خواهد رفت، همراه با اجرای پروژه هائی به منظور نگاه داشتن اهالی در روستاهای خود، گسترش فرصت ها برای اشتغال و رفاه. مثلاً ما در جنوب شرقی کشور یک میلیون هکتار درخت برای میوه و الوار خواهیم کاشت، هم به منظور باز یافت زیست محیطی و هم ایجاد صدها هزار شغل. گردشگری در کارائیب و مناطق باستان شناسی فرهنگ المکا و مایا و پیش برده خواهد شد زیرا ما خط آهنی برای قطارهای سریع خواهیم ساخت که از کانکوم - تولوم - کالاکمول - پالانک عبور خواهد کرد. یک کریدور [دالان، راهرو] تجاری در نوار تهوانته پک نیز ایجاد خواهد شد. این شامل پروژه بهره برداری از موقعیت ستراتیژیک این نوار از سرزمین ملی برای پیوستن اقیانوس آرام به اقیانوس اطلس است که موجب تسهیل حمل و نقل کالا بین کشورهای آسیائی و ساحل شرقی ایالات متحده می‌گردد. طول این کریدور ۳۰۰ مایل [حدود ۵۰۰ کیلومتر] خواهد بود که در آن خط آهن برای حمل کانتینرها ساخته خواهد شد. جاده موجود توسعه خواهد یافت و بندرهای سالینا، کروز، کواتزاکولاکوس بازسازی خواهند شد، از نفت، گاز، آب، باد و الکتریسیته منطقه بهره برداری خواهد گردید و کارخانه های صنعتی برای مونتاژ اجزاء و ساخت هواپیما ایجاد خواهد گردید. تمام این نوار به یک منطقه بازرگانی آزاد تبدیل خواهد شد. البته این پروژه بی آن که به حاکمیت ما لطمه ای وارد کند به اجراء در خواهد آمد و با شرکت بخش عمومی، خصوصی و اجتماعی انجام خواهد شد. در این مورد، مانند هر پروژه دیگر، تأثیرات زیست محیطی ملحوظ خواهد شد و حقوق روستائینان و زمینداران پایمال نخواهد گردید، به عکس، اینها به حساب خواهند آمد، مورد مشورت قرار خواهند گرفت و همچون مؤلفه های اساسی در پروژه ادغام خواهند شد. به طور خاص از

زمیندارانی که زمینشان بخشی از این کریدور شود دعوت خواهد شد تا به عنوان سهامدار شرکتی که به این منظور تشکیل خواهد شد همکاری کنند. ساختن این تأسیسات و کارخانه هائی که به راه خواهند افتاد شغل های زیادی ایجاد خواهند کرد و این امر مانع از آن خواهد گردید که جوانان منطقه در جست و جوی کار به شمال [ایالات متحده] مهاجرت کنند. به همین طریق ما در طول سه هزار و صد و هشتاد و پنج کیلومتر مرز خود با ایالات متحده ایجاد منطقه تجاری آزاد، سرمایه گذاری و توسعه فناوری را به پیش خواهیم برد. این آخرین مانع ما برای نگاه داشتن کارگران در سرزمین خود خواهد بود.

به صورت زمان بندی شده موارد زیر را خاطرنشان می کنم: گمرک مکسیکو بیست تا سی کیلومتر از مرز به طرف جنوب یعنی به داخل کشور منتقل خواهد شد؛ در منطقه تجارت آزاد مالیات بر درآمد به ۲۰٪ کاهش خواهد یافت؛ میانگین مالیات بر ارزش افزوده ۸٪ یعنی نصف میزان کنونی خواهد گردید. به طور خاص در شهرهای مرزی مکسیکو نرخ مالیات مانند امریکا خواهد بود این نرخ در کالیفرنیا ۸.۵٪، در آریزونا ۸.۲٪، در نیو مکسیکو ۷.۵٪ و در مرز با تکزاس ۸.۲٪ است. مالیات های ویژه بر تولید و خدمات (STPS) کاهش خواهند یافت تا مالیات بر بنزین، گازوئیل و برق با امریکا یکسان گردد. در آغاز جنوری ۲۰۱۹ مزد حداقل در کل منطقه تجارت آزاد به حداقل دوبرابر میزان کنونی افزایش پیدا خواهد کرد. این به خاطر عدالت است و خطر تورم ندارد زیرا همان گونه که گفته شد مالیات ها و بهای انرژی کاهش خواهند یافت طوری که با افزایش مزد و کاهش دیگر قیمت ها، سطح عمومی قیمت ها یکسان خواهد ماند یا حتی کاهش خواهد یافت. در تمام شهرهای منطقه تجارت آزاد مرزی طرح توسعه شهری جامع اجراء خواهد گردید که شامل تخصیص زمین به مناطق ویژه (zoning land)، تأمین آب آشامیدنی، زهکشی، جاده سازی، خانه سازی، محل های نگاهداری کودکان، واحدهای ورزشی، اماکن فرهنگی، مدارس، بیمارستان ها و دیگر خدمات خواهد بود. ما تغییرات زیادی ایجاد خواهیم کرد. آقای رئیس جمهور... در چنین محیط پیشرفت و رفاه نوبنی من اطمینان دارم که ما [مکسیکو و ایالات متحده] خواهیم توانست به توافق هائی برای رویارویی با پدیده مهاجرت و مسأله ناامنی مرزی دست یابیم، توافق هائی که متکی بر احترام متقابل، همکاری برای توسعه باشند و این که صلح و آرامش میوه عدالت اند و همه اینها با احترام مطلق به حقوق بشر. همچنین، همان گونه که در مکالمه تلفونی مان گفتیم، من بر این باورم که مسأله مهاجرت باید به شکل تفاهم آمیز حل و فصل شود، از طریق برنامه توسعه ای که کشورهای امریکای مرکزی را دربر گیرد که در آنها میلیون ها تن از اهالی فرصت شغلی ندارند و مجبور اند دهکده خود را برای تأمین زندگی و رفع گرسنگی و فقر ترک کنند.

... دولت من مایل است به منظور ادای سهمی در این تلاش مشترک، به کنگره اتحاد [مکسیکو] لایحه و پیشنهاد تخصیص منابع اقتصادی و تجربی ما در این زمینه را ارائه کند. اگر ایالات متحده در این طرح شرکت کند و ما کشورهای امریکای مرکزی را وارد طرح کنیم و هر کشور به نسبت اندازه اقتصاد خود سهمی ادا کند در آن صورت خواهیم توانست منابع قابل توجهی برای توسعه منطقه گردآوریم که ۷۵ درصد آن برای تأمین مالی پروژه ها برای ایجاد شغل و مبارزه با فقر و ۲۵ درصد آن برای کنترل و امنیت مرزها به کار خواهد افتاد. بدین طریق، تکرار می کنم، ما به عللی که منشأ پدیده مهاجرت اند خواهیم پرداخت. در همان حال، هر حکومتی، از پاناما تا ریو گرانده، مهاجرت شهروندان خود را غیر ضروری خواهد کرد و مراقب مرزهای خود در مورد عبور کالاها، سلاح، قاچاق مواد مخدر خواهد بود و ما بر این باوریم که این راه انسانی تر و مؤثرتری برای تضمین صلح، آرامش و امنیت برای مردمان ما و دولت های ما خواهد بود.

آقای رئیس جمهور، من منتظر ملاحظات شما در مورد رویکردی هستم که برای دستیابی به تفاهمی دوستانه و احترام متقابل با شما و مردم شما و ملت بزرگی که نمایندگی اش می کنید ارائه نمودم. مکزیکو و ایالات متحده دو کشوری هستند که تاریخ مشترک منحصر به فردی از جمله به خاطر وضعیت جغرافیایی ما داشته اند. لحظات تنش و عدم توافق بین ما وجود داشته اما تفاهم و احترام نیز بوده است. چیزهای خوب زیادی ما را به هم پیوند می دهد. پیوندها را نمی توان گسست: فرهنگ، زبان، سنت ها و بالاتر از همه دوستی و همبستگی بسیار. برای احترام به این پیوندها باید در کنار هم کار کنیم و به یک دیگر یاری رسانیم. از دیدگاه سیاسی دلگرمی من این واقعیت است که ما هردو می دانیم چگونه می توانیم آنچه را می گوئیم متحقق کنیم و هردو با موفقیت توانسته ایم با مخالفت ها رو در رو شویم. ما توانسته ایم رأی دهندگان و شهروندان را در مرکز [توجه] قرار دهیم و نهاد سیاسی را جابجا کنیم. همه چیز برای آغاز مرحله ای جدید در روابط مبتنی بر همکاری و رفاه بین جوامع ما آماده است. شما را به گرمی در آغوش می گیرم.

آندرس مانوئل لوپز

مقالات و سایت های مورد استناد:

- لوموند مؤرخ ۴مه ۲۰۰۶ و سایت www.narconews.com
- یادداشتها و جدول های اقتصادی سهراب شباهنگ از آنرکش www.aazarakhsh.org
- www.lariposte.com
- www.solidariteetprogres.org
- www.peykarandees.org انتشارات اندیشه و پیکار مکزیکوئی ها می خواهند امیدوار باشند- ترجمه مقاله از لوموند دیپلماتیک ژوئن ۲۰۱۸-
- هفت چیزی که باید در مورد رئیس جمهور جدید مکزیکو بدانیم!- لوموند- ۲ جولای ۲۰۱۸
- مکزیکو- «آملو» سرباز قدیمی چپ در آستانه قدرت! لوموند ۲۶ جون ۲۰۱۸
- بیانیه حزب کمونیست مکزیکو در باره انتخاب آندرس مانوئل لویز اوپیز اویرا به ریاست جمهوری به نقل از: نویدنو ۱۳۹۷/۰۴/۱۶
- ما تحت الحمایه امریکا نیستیم! نوشته آندره مانوئل لویز ابرادر- لوموند دیپلماتیک اپریل ۲۰۱۷
- گرفتاری مکزیکو در دام وابستگی - لوموند دیپلماتیک - اپریل ۲۰۱۷
- کیش و مات برای چپ مکزیکو- لوموند دیپلماتیک- مارچ ۲۰۱۴
- و اگر مکزیکو به چپ گرایش کند؟- جون ۲۰۰۶
- «مکزیکوئی ها می خواهند امیدوار باشند- لوموند دیپلماتیک- رنول مبر- جون ۲۰۱۸»

- دی ماه [جدی] ۱۳۹۷